

KLAGANDE

MOTPART
Migrationsverket

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Länsrättens i Stockholms län, migrationsdomstolen, dom den 12 juli
2006 i mål nr UM 1158-06

SAKEN
Svenskt medborgarskap

MIGRATIONSÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Migrationsöverdomstolen avslår överklagandet.

BAKGRUND

Migrationsverket avslog den 10 januari 2006

ansökan om svenskt medborgarskap (naturalisation) med hänvisning till att tidigare arbetat i den afganska säkerhetstjänsten Khadimat-e Atal'-at-e Dowlati (KhAD) och i säkerhetsministeriet Wazarat-e Amaniat-e Dowlati (WAD).

Migrationsdomstolen, dit beslutet överklagades, gjorde ingen annan bedömning och avslog därför i dom den 12 juli 2006 överklagandet.

YRKANDE M.M.

överklagar migrationsdomstolens dom och anför i huvudsak följande.

De uppgifter som finns om honom i Migrationsverkets akt är inte riktiga eller bygger på missförstånd. Han har under asylutredningen förklarat att han inte tillhörde KhAD för att han saknade rätt utbildning. Han skickades från sjukvårdsministeriet till KhAD för att arbeta där. Detta skedde mot hans vilja. Hade han vägrat hade han inte levt idag. I KhAD fick han arbeta med att reparera bilar och han var även chef över en person som var mekaniker. Han hade inte den utbildning som krävdes för att arbeta inom KhAD utan hans sysslor var utanför organisationens verksamhet. Det han arbetade med hade inget som helst att göra med det som KhAD stod för och han hade inte något att göra med KhAD:s verksamhet. Under sina elva år i Sverige är det inte någon som har påstått att han skulle ha begått något brott vare sig i Afghanistan eller i Sverige.

Han uppfyller kraven för svenskt medborgarskap och har därför rätt att beviljas ett sådant. Migrationsverkets handläggning när det gäller hans ansökningar om medborgarskap har genom åren varit helt oacceptabel och strider mot både "FN:s flyktingpolicy" och regelverket om de mänskliga rättigheterna.

Migrationsverket bestrider bifall till överklagandet och anför i huvudsak följande.

har i sitt överklagande lämnat en helt annan version av sitt arbete i den tidigare säkerhetstjänsten KhAD/WAD än den han lämnade i samband med sin asylansökan. Han försöker nu tona ner sitt arbete i organisationen och få det att låta helt betydelselöst. Detta vinner inte tilltro.

Enligt tidigare regeringspraxis gällde i medborgarskapssammanhang en karenstid på 25 år för den som har varit verksam i en organisation för vilken det var känt att verksamheten innefattade systematiska omfattande och grova övergrepp som tortyr, mord och utomrättsliga avrättningar. Någon individuell prövning av den enskildes deltagande i verksamheten behövde inte göras. Möjligen kan graden av deltagande ha betydelse för om en sökande skall kunna få svenskt medborgarskap efter något kortare tid än 25 år.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser, m.m.

Enligt 11 § lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap (MedbL) kan en utlänning efter ansökan beviljas svenskt medborgarskap (naturaliseras) om han eller hon har

1. styrkt sin identitet,
2. fyllt arton år,
3. permanent uppehållstillstånd i Sverige,
4. hemvist här i landet
 - a) sedan två år i fråga om dansk, finländsk, isländsk eller norsk medborgare,
 - b) sedan fyra år i fråga om den som är statslös eller att bedöma som flykting enligt 4 kap. 1 § utlänningslagen (2005:716),
 - c) sedan fem år i fråga om övriga utlänningar, och
5. haft och kan förväntas komma att ha ett hederligt levnadssätt.

Naturalisation innebär att en utlänning under vissa givna förutsättningar beviljas svenskt medborgarskap. Någon absolut rätt till medborgarskap föreligger inte, även om villkoren i och för sig är uppfyllda. I prövningen måste också vissa skötsamhetskrav kunna beaktas. Förhållandena kan vara sådana att det skulle framstå som stötande för rättskänslan att bevilja sökanden svenskt medborgarskap och det kan heller inte bortses ifrån fall där sökanden kan utgöra en säkerhetsrisk (prop. 1975/76:136 s. 34 f.). Prövning av medborgarskap innefattar således en exklusiv rätt för staten att, efter en diskretionär prövning inom ramen för en rimlig tolkning av medborgarskapslagstiftningen, avgöra om en person bör tas upp till svensk medborgare eller inte. Ett naturalisationsbeslut kan därför inte fullt ut jämföras med beslut om uppehållstillstånd (prop 1997/98:178 s. 15).

Villkoret i 11 § 5 MedbL att utlänningen skall "ha haft och kan förväntas komma att ha ett hederligt levnadssätt" överensstämmer i sak med begreppet "hederlig vandel" i äldre lagstiftning. Någon ytterligare precisering av kravet på hederligt levnadssätt finns inte i lagen utan denna fråga har överlämnats till rättspraxis (prop. 1999/2000:147 s. 47 f. och 77).

Regeringen har i beslut den 2 september 2004 (Ju 2003/262/IM) uttalat att en sökande som har varit verksam i eller haft ett bestämmande inflytande över en organisation om vilken det är känt att verksamheten innefattat systematiska, omfattande och grova övergrepp såsom tortyr, mord och utomrättsliga avrättningar inte bör beviljas svenskt medborgarskap förrän en avsevärd tid har förflutit sedan sökanden lämnade verksamheten eller sedan verksamheten upphörde. Denna tid bör i regel vara 25 år sedan sökanden var verksam i eller hade bestämmande inflytande över organisationen. Beslutet gällde verksamhet under åren 1980-1992 i den afghanska säkerhetstjänsten KhAD och i säkerhetsministeriet WAD (KhAD omformades i januari 1986 till ett särskilt ministerium WAD).

Migrationsöverdomstolens bedömning

Vad Migrationsöverdomstolen har att ta ställning till i målet är – med hänsyn till det krav på hederligt levnadssätt som uppställts i lagen – om svenskt medborgarskap kan beviljas en person som tidigare varit verksam i eller haft ett bestämmande inflytande över en organisation beträffande vilken det är känt att verksamheten innefattat systematiska, omfattande och grova övergrepp såsom tortyr, mord och utomrättsliga avrättningar (i fortsättningen används begreppet "organisation med verksamhet

innefattande grova övergrepp” för den typ av organisation som regeringens beslut avser).

I 11 § MedbL regleras under vilka förutsättningar svenskt medborgarskap kan beviljas. Att lagstiftaren valt rekvisitet ”kan beviljas” i 11 § MedbL beror på att en enskild inte har någon absolut rätt att beviljas svenskt medborgarskap. Prövning av medborgarskap utgör istället en exklusiv rätt för staten att, efter en diskretionär prövning inom ramen för en rimlig tolkning av medborgarskapslagstiftningen, avgöra om en person bör tas upp till svensk medborgare eller inte. I den diskretionära prövningen av sökandens skötsamhet kan även vägas in om det skulle te sig stötande för rättskänslan att bevilja medborgarskap samt säkerhetsaspekter. Sett i detta ljus måste uttalanden i såväl propositioner som regeringsavgöranden från den tid regeringen hade beslutsbehörighet beträffande naturalisation ges stor tyngd när de uppställda kraven i 11 § MedbL skall tolkas. Ett annat sätt att uttrycka detta är att regeringen genom sådana uttalanden har gett företrädarna för den svenska staten – i dagsläget Migrationsverket och migrationsdomstolarna – vägledning vad staten bör beakta i den diskretionära prövningen av medborgarskap.

Av äldre regeringspraxis följer att en person som varit verksam i eller haft bestämmande inflytande över en organisation med verksamhet innefattande grova övergrepp inte bör beviljas svenskt medborgarskap förrän avsevärd tid förflutit sedan personen i fråga lämnade verksamheten eller verksamheten upphörde. Regeringen har i sin praxis rörande organisationer med verksamhet innefattande grova övergrepp fastställt att medborgarskap inte bör beviljas under en karenstid om 25 år vilket enligt Migrationsöverdomstolens mening får tjäna som riktmärke i prövningen av om vandelsvillkoret uppfyllts.

I regeringens praxis uppställs inget krav på att den enskilde själv skall ha varit direkt eller indirekt delaktig i övergrepp som en organisation med verksamhet innefattande grova övergrepp har gjort sig skyldig till. Det är

i stället tillräckligt att han eller hon "varit verksam" i organisationen eller "haft ett bestämmande inflytande" över den för att han eller hon skall omfattas av den diskretionära prövning regeringen gett uttryck för i beslutet. Kravet att den enskilde skall ha varit verksam i organisationen eller haft ett bestämmande inflytande över den utesluter dock att personer med vag koppling till organisationen eller personer som enbart hyst sympatier för den utan något eget agerande för den kommer att omfattas av den riktlinje som uppställts i regeringens praxis.

Det är den enskilde i egenskap av sökande som har bevisbördan för att förutsättningarna för medborgarskap föreligger. Migrationsverket har vid sidan av detta visst ansvar att vägleda den enskilde vilken ytterligare utredning som kan behövas (jfr prop. 1975/76:136 s. 35).

Det är centralt för utlänningsrätten att enskild lämnar fullständiga och sanna uppgifter i sin asylansökning, vilket bl.a. understryks av det förhållandet att oriktiga uppgifter i en ansökning kan leda till att uppehållstillstånd återkallas (se 7 kap. 1 § utlänningslagen). Det är därför naturligt att prövningen i medborgarskapsärenden sker mot bakgrund bl.a. av de uppgifter den enskilde lämnade när han eller hon ansökte om uppehållstillstånd. Sådana initialt lämnade uppgifter väger givetvis tungt bl.a. när prövning skall göras om sökanden varit verksam i eller haft betydande inflytande över en organisation med verksamhet innefattande grova övergrepp. De initialt lämnade uppgifterna får sedan ställas mot vad som uppgetts i ansökan om medborgarskap samt den bevisning sökanden i övrigt presterar. I fall de uppgifter som lämnades under asylutredningen inte överensstämmer med de uppgifter som senare har lämnats i ärendet om medborgarskap ankommer det på sökanden att visa att de uppgifter som lämnades under asylutredningen är felaktiga.

uppgav vid den inledande
asylutredningen att han var flyktning eftersom han var general och högt

uppsatt i armén. Som högt uppsatt representant för den gamla regimen
svävade han i fara, eftersom fundamentalisterna avrättade alla sådana.

I den därpå följande utredningen uppgav bl.a. att han hade varit yrkesmilitär i 25 år och under denna tid varit kapten, major, överstelöjtnant, överste och slutligen general. Först var han sekreterare till första biträdande chefen vid säkerhetsverket, därefter blev han chef för ett militärsjukhus som tillhörde säkerhetsdepartementet och senare chef för transportavdelningen vid säkerhetsministeriet. Därefter var han chef för tekniska avdelningen och biträdande teknisk chef för reparationer vid nationalgardet. Nationalgardet bildades 1985-1986 och var under säkerhetsdepartementets befäl. Nationalgardets uppgifter var afghansk säkerhet och nationalgardet ansvarade för säkerheten genom att bl.a. hjälpa myndigheter att ta kontroll över städer där oroligheter utbrutit. Hans ansvar var transporter, förberedelser och reparationer av transportmedel i form av personbilar, jeepar, lastbilar, pansarfordon och tanks. Hans uppgifter bestod enbart i förberedelse och reparation av fordon. Han var medlem i partiet, eftersom han var militärofficer, och ansvarade vid möten bl.a. för ett informationsbord med propaganda. Han lämnade landet bl.a. för att det var allmänt känt att han varit gardesofficer och verkat i en organisation som hade mycket med säkerhet och information att göra. Han var när han lämnade landet i fara av politiska, militära och religiösa skäl.

Vid en kompletterande senare utredning uppgav han bl.a. följande.

Mellan var han sekreterare för förste biträdande chefen vid säkerhetsverket med uppgift att organisera och planera möten. Mellan arbetade han på säkerhetsdepartementets sjukhus med leverans av läkemedel och löner till personal. Han var då chef för administrationen. Från var han chef för avdelningen för transport vid säkerhetsministeriet. Hans arbetsuppgifter bestod av planering och organisering av verkstäder. Mellan var han chef för verkstäder på tekniska avdelningen inom nationalgardet, som var

en militär verksamhet. Ibland skickades han till fronten för att ta hand om skadade fordon och för att reparera vanliga bilar, inte tanks eller pansarvagnar. Han förde inte något befäl och deltog inte i väpnade aktioner. Han utnämndes till general . Utnämningen föregicks av en tävling mellan olika verkstäder inom säkerhetsdepartementet som hans enhet vann. I Afghanistan innebär en högre grad endast en befattning eller titel.

1996 beviljades
uppehållstillstånd och flyktingförklaring på basis av de uppgifter han lämnat under utredningen.

I det nu aktuella målet om medborgarskap har

bl.a. framfört att han inte var militärutbildad och att hans befattning i KhAD/WAD bestod i att vara chef över en person som reparerade KhAD:s bilar. I en inlägga ställd till Utlänningsnämnden har han bl.a. uppgett att han under sina 25 yrkesverksamma år har haft andra arbeten än militära, bl.a. som bibliotekarie i 12 år.

De av i ansökan om medborgarskap lämnade uppgifterna är enligt Migrationsöverdomstolens bedömning en nedtoning av de uppgifter som han lämnade i samband med att han ansökte om asyl i Sverige. Han har inte visat att tidigare lämnade uppgifter skulle vara oriktiga. Migrationsöverdomstolen finner därför att det är de uppgifter som lämnade då han ansökte om asyl som skall ligga till grund för bedömningen om han skall beviljas svenskt medborgarskap.

I målet är inte framkommit annat än att både har varit verksam i KhAD/WAD och haft ett bestämmande inflytande över vissa delar av organisationen. Han bör därför inte beviljas svenskt medborgarskap förrän avsevärd tid har förflutit sedan han upphörde med sin verksamhet. Av regeringens praxis framgår att

KhAD/WAD är en sådan organisation för vilken riktmärket är en karenstid om 25 år och några skäl att frångå detta har inte framkommit i målet.

beviljades permanent uppehållstillstånd 1996 och har alltså varit bosatt i Sverige i elva år. Annat har inte framkommit än att han deltog i KhAD/WAD:s verksamhet fram till 1992. Tillräckligt lång tid sedan han upphörde med verksamheten i KhAD/WAD har således inte förflutit, vilket innebär att beviljande av svenskt medborgarskap i nuläget inte kan komma ifråga. Överklagandet skall därför avslås.

Domen får inte överklagas (16 kap. 9 § tredje stycket utlänningslagen).

lagman/

kammarrättsråd

kammarrättsråd
referent

föredragande

**LÄNSRÄTTEN I
STOCKHOLMS LÄN**
Migrationsdomstolen

DOM
2006-07-12
Meddelad i
Stockholm

Mål nr
UM 1158-06
Avdelning 12

KLAGANDE

MOTPART

Migrationsverket
Förvaltningsprocessenhet Solna
Box 507
169 29 Solna

ÖVERKLAGAT BESLUT

Migrationsverkets beslut den 10 januari 2006, dossiernr
se bilaga 1

SAKEN

Överklagande i fråga om svenskt medborgarskap

DOMSLUT

Migrationsdomstolen avslår överklagandet.

Migrationsdomstolen förordnar med stöd av 12 kap. 1 § första stycket sekretesslagen (1980:100) att sekretessen enligt 7 kap. 14 § första stycket samma lag skall bestå för uppgifter under rubriken *SKÅLEN FÖR BESLUTET* i Migrationsverkets beslut.

har överklagat Migrationsverkets beslut
och yrkat att han skall beviljas svenskt medborgarskap.

Migrationsverket har bestritt bifall till överklagandet.

Migrationsdomstolen gör ingen annan bedömning än Migrationsverket.
Överklagandet skall därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (Dv 3110).

rådman

/cb

Sökande (efternamn, förnamn)

Födelseid

Medborgare i
Afghanistan

Adress

Postnr

Postadress

BESLUT

Migrationsverket avslår din ansökan om svenskt medborgarskap.

SKÄLEN FÖR BESLUTET

Enligt 11 § lagen (2001:82) om svenskt medborgarskap kan en utlänning beviljas svenskt medborgarskap om han eller hon uppfyller kraven i bestämmelsen. Ordalydelsen "kan beviljas" innebär att sökanden inte har någon absolut rätt att få svenskt medborgarskap även om kraven är uppfyllda. Staten har således en fri prövningsrätt.

Av beslut från regeringen den 2 september 2004 () framgår att en sökande som har varit verksam i eller haft ett bestämmande inflytande över en organisation om vilken det är känt att verksamheten innefattat systematiska, omfattande och grova övergrepp såsom tortyr, mord och utomrättsliga avrättningar inte bör beviljas svenskt medborgarskap förrän en avsevärd tid har förflutit sedan sökanden lämnade verksamheten eller sedan verksamheten upphörde. Denna tid bör som regel vara 25 år. Regeringen har i sitt beslut ansett att KhAD/WAD är en sådan organisation.

Du har i utredning den 18 oktober 1995 i samband med ansökan om uppehållstillstånd i Sverige uppgett att du bland annat blev medlem i partiet , har varit yrkesmilitär i 25 år, chef vid statens säkerhetsministerium och chef för den tekniska avdelningen på nationalgardet.

Du har fått tillfälle att yttra dig över detta och har då bland annat uppgett att du arbetade i KhAD/WAD med att reparera KhAD:s bilar. Du var chef över en person som också reparerade bilar. Du var ingen hög

MIGR:s blankett 5003:2 0007

BESLUT fortsättning

chef. Du har inte haft någon militärutbildning utan endast haft en militärkurs i 45 dagar.

Migrationsverket bedömer att det inte har förflutit tillräckligt lång tid sedan du var verksam i KhAD/WAD för att nu beviljas svenskt medborgarskap.

Din ansökan avslås.

ÖVERKLAGANDE

Du kan överklaga detta beslut. Information om hur du överklagar hittar du i en särskild bilaga.